

Kulturministeriet har overvejet kun at kriminalisere selve videresalget. Det vurderes imidlertid, at de i afsnit 3 nævnte hensyn bedre vil kunne varetages ved en kriminalisering af udbuddet, der typisk er et tidligere skridt i processen. Det vil være lettere for politiet at håndhæve et forbud mod uretmæssige udbud, idet der vil kunne skrives ind over for udbydere uden bevis for endeligt videresalg. Kulturministeriet finder, at kriminaliseringen af udbuddet er retssikkerhedsmæssigt forsvarligt, idet det uhensigtsmæssige opkøb er sket på dette stade i processen, og fordi udbuddet beviser, at opkøbet er sket med henblik på at opnå en uretmæssig fortjeneste.

Da strafferammen kun er bøde, vil der ikke kunne straffes for forsøg, jf. straffelovens § 21, stk. 3.

Ovenfor i afsnit 4.2. er det anført, hvilke billetter der omfattes af reglen i lovforslagets § 1, ligesom det i afsnit 4.1. er anført, hvilke elementer der indgår i det beløb, som billetterne oprindeligt er erhvervet for.

Efter straffelovens § 25 kan en juridisk person straffes med bøde, når det er bestemt ved lov. Da udbud i strid med lovforslagets § 1 ligeså vel kan foretages af selskaber m.v. som af fysiske personer, finder Kulturministeriet, at straffebestemmelsen i lovforslagets § 2, stk. 1, også bør omfatte selskaber m.v. Derfor er det i lovforslagets § 2, stk. 2, foreslået, at selskaber m.v. (juridiske personer) skal kunne pålægges strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Spørgsmålet om konfiskation afgøres efter straffelovens almindelige konfiskationsregler, herunder straffelovens § 75. Der kan fx ske konfiskation af udbyttet ved ulovlige udbud og endnu ikke udbudte eller solgte billetter. I det omfang, en køber måtte have erstatningskrav i anledning af et ulovligt udbud, og dette behandles sammen med straffesagen, afgøres spørgsmålet om, hvorvidt et eventuelt konfiskeret beløb kan anvendes til dækning af erstatningskravet, ligeledes efter de almindelige regler herom i straffeloven, jf. straffelovens § 77.

Køberens eventuelle erstatningskrav mod udbyderen kan også behandles ved en civil retssag.

Der henvises til lovforslagets § 2.

4.4. Lovens geografiske anvendelsesområde

Efter lovforslagets § 1 må billetter til kultur- og idrætsarrangementer i Danmark ikke udbydes eller videresælges til et højere beløb, end billetterne oprinde-

ligt er erhvervet for, medmindre der foreligger en aftale med arrangøren. Dette gælder uanset, hvor udbuddet eller videresalget sker. Det afgøres efter straffelovens §§ 6-9 om forholdet kan retsforfølges i Danmark.

5. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

6. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

7. Lovforslagets miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Lovforslagets administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget har ingen EU-retlige konsekvenser.

10. Høring

Lovforslaget har forud for fremsættelsen været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Statsministeriet, Finansministeriet, Justitsministeriet, Indenrigs- og Sundhedsministeriet, Økonomi- og Erhvervsministeriet, Ministeriet for Familie- og forbrugeranliggender, Rigsrevisionen, Konkurrencestyrelsen, Domstolsstyrelsen, KL, Forbrugerrådet, Dansk Industri, Dansk Handel & Service, Foreningen for Dansk Internet Handel, Spillesteder.dk., Danske Koncert- og Kulturhuse, Sammenslutningen af danske musikforeninger, BILLETnet A/S, Billetlugen A/S, DKBmotor, Danmarks Idræts-Forbund, Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger, Dansk Firmaidrætsforbund, Festival Danmark, Københavns Teater, Danske Teatres Fællesorganisation, Danmarks Teaterforeninger, Det Kongelige Teater, Foreningen af små teatre.